

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput VIII. Honorius III. Abbatibus, & monachis in (a) Lombardia, &
Marchia (b) Tarvisina constitutis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](#)

uniuscuiusque diœcesis perspiciant loca monasteriorum canonicorum, & monachorum, & puellarum, si in apto, & congruo loco sint posita, ubi commodum necessarium possit accipi, quod ad utilitatem pertinet monasterii, sicut in sancta regula dicitur. Tullen. p. ultim. cap. 9. ibi: Congregations canonorum secundum canoniam institutionem à propriis Episcopis strenue visitentur, & eorum religio, & habitus exquiratur si vita & moribus sim probi, ac officio, & unanimitat studio solliciti; à levissimis quoque, & perniciissimis actibus cauti. Subsidia illorum pià Dominorum providentia exquirantur, & dispensentur. Exemplum Episcopi valetissimam etiam diœcensem visitantis habemus in B. Athanasio; eum enim adiisse non tantum Ecclesias, qua in civitatis erant, sed etiam monasteria in solitudinibus, constat ex actis S. Pacomii, ubi ritus, & honores, quibus recipiebatur, referuntur his verbis: Cum solenniter Athanafius superioris Thebaide circaret Ecclesias, accidit ut ad loca Talennensem navicem perveniret, quod ubi Pacomius agnitus, statim cum universis monachis in eis properavit occursum, omnesque gaudentes, & exultantes cum psalmis, & hymnis sumnum Christi suscepere Sacerdotem. Expressius idem refertur in actis S. Eugeniae lib. i. vit. Patrum, ibi: Quia mos est apud Aegyptum, quando circumserunt monasteria Episcopi, ut psallentium eos sequatur exercitus, supervenit Helenus Heliopolis Episcopus, & cum co amplius quam decem milia virorum psallentium, ac dicentium: Via justorum recta facta est, & iter sanctorum preparatum. Probat Acufia in c. nostratum, 85. dñs. Germonius lib. 3. de sacr. immunit. cap. 9. Chopinus lib. 1. monast. tit. 2. nu. 12.

Lantdmeter. lib. 2. de veteri mon. part. 2. cap. final. (h) Consiles, & Magnates.] Consonant caput luminoso, caput Abbatem, caput quam sit 18. q. 1. Concil. Hilpal. 2. can. 10. ibi: Si quis sacerdolum quodlibet monasterium, aut vi rapitatis spoliandum, aut simulatione aliqua fraudis convellendum, aut dissolvendum tentaverit, anathema efficitur maxima, & a regno Dei extraneus, ne proficiat illi bonum fidei, vel operis ad salutem, qui tanta, & tam salutaris vita destruxerit tramitem. Tolet. 4. can. 50. Cabilon. cap. ii. Pervenit ad sanctum Synodus, quod judices publici contra veterem consuetudinem per omnes parochias, vel monasteria, quae mos est Episcopos circumire, ipsi illicita presumptione videantur discurrere, & clericos, vel Abbatem, ut coram eis compareant, invitos, atque disstrictos, ante se faciant exhiberi, &c. Si presumptione, vel potestate quâ pollent, excepta mutatione Abbatis, aut Archipresbyteri, in ipsa monasteria, vel parochias aliquid fortasse preimpunitum refertur, a communione sacerdotum eos convenit sequstrari. Meldense can. 41. Providendum est Regie Majestati, ut monasteria, que ab hominibus Deum timentibus in sua proprietate confinda, prædecessores illius causâ defensionis, & mundiorum suscepserunt, ut libera libertate, remota spe hereditaria, de illorum propinquitate ibidem religio observaretur, & nunc in allodium sunt data, quapropter omni exinde religio funditus est evorsa, qualiter vota fidelium incorvulsa permanente, ne voces eorum contra se ante Deum clamantes, adjutorio periculo de eorum perditione, qui in isidem locis necessitate nonfragantur condemnabiles sentiantur.

CAPUT VIII.

Honorius III. Abbatibus, & monachis in (a) Lombardia, & Marchia
(b) Tarvisina constitutis.

EA, quæ pro religionis honestate, ac religiosorum salute providè ordinantur, Apostolico sunt munimine roboranda, ut suscipiantur devotius, & diligentius obseruentur. Cum ergo per dil. f. Abbatem (c) Montisbelli, quædam capitula nobis fuerint presentata, quæ ad castigandum transgressiones multiplices, & excessus, quos in quibusdam cenobii invenerat, videbantur pro salute & honestate vestra laudabiliter statuenda, nos ea examinari, & corrigi fecimus, & præcepimus ut in violabilitet observetis, quæ suggillis ven. f. n. H. Ostiensis, & N. Tusculanensis Episcoporum muniri fecimus ad caudem. Ad hæc volumus, & præsentium auctoritate præcipimus, ut Visitatores ad generale Capitulum convocent Abbes, & Piores non habentes Abbes proprios, tam exemptos, quam non exemptos, Lombardie & Marchie, qui non consueverunt hujusmodi Capitulum celebrare: providentes ut in ipso Capitulo generali, canonico impedimento sublatu, eos qui contempserint, vel neglexerint convenire, sublatu cuiuslibet contradictionis & appellationis obstaculo, ecclesiastica censurâ compellant, & usq; ad satisfactionem condignam sententiam, quam in eos ritè tulerint, non relaxent: eadem censurâ facturi, quæ in eodem Capitulo deliberatione providâ fuerint ordinata, firmiter observari: reddituritam ipsi, quam Visitatores, & alii, juxta cuiuslibet ministerium, Domino, in cuius conspectu nuda sunt omnia, & aperta, in extremo examine rationem, si omnem solicitudinem, & diligentiam, quæ circa correctionem, & reformationem Ordinis, ac visitationem cenobiorum impendenda fuerint, neglexerint adhibere. Porro cum Visitatores secundum statum generalis (d) Conciliis ordinati à generali Abbatum Capitulo processerint ad visitationis officium exequendum, de statu monasterio-

rum,

rum, & obliterantius regulatibus diligenter inquirant, & tam in spiritualibus, quam in temporalibus corrigan, & reformat quæ videtur corrigenda; ita tamen, quod monachos delinquentes per (e) Abbatem loci corrigi faciant, eisque injungi penitentiam salutarem, juxta B. Benedicti regulam, & Apostolica instituta, non secundum normam præconfuetudinis, quæ quasi prolege in quibusdam Ecclesiis inolevit. Ipsi etiam Visitatores monachos, quos contumaces invenerint, & rebelles, juxta modum culpæ vice nostrâ regulari censurâ persecant, absque personarum delectu, non parcendo rebellibus ob suam pertinaciam, vel potentiam amicorum: quin ovem morbidam ejiciant ab ovili, ne inficiat sanas oves. Si vero Abbates in corrigiendi juxta Visitatorum mandatum, & regularia instituta seipsis, suisve monachis inventi fuerint negligentes, proclamentur, corripiantur, & ita puniantur publicè in Capitulo generali, quod pena ipsorum sit alius in exemplum. Porro si Abbas aliquis non exemptus fuerit à Visitatoribus nimis negligens inventus, & remissus, id loci Diœcesano denuncient sine mora, & per illum detur ei fidelis & providus coadjutor usque ad Capitulum generale. Quod si dilapidator inventus fuerit, vel alias merito amovendus, per Diœcesanum, postquam hoc sibi à Visitatoribus denunciatum fuerit, amoveatur absque judiciorum strepitu à regimine Abbatie, ac monasterio provideatur interim administrator idoneus, qui tempora- lium curam gerat, donec ipsi monasterio fuerit de Abbatie provisum. Quod si forsitan Episcopus hæc adimplere noluerit, vel neglexerit, Visitatores, vel præsidentes in Capitulo generali defecatum Episcopi Apostolicae Sedi non differant intimare. Hæc eadem circa ex- emptos Abbates fieri præcipimus per Visitatores, vel præsidentes in Capitulo generali, depositione tantum ipsorum Sedi Apostolicae reservata; ita tamen, ut Abbatie, qui amo- vendus videbitur, interim per Visitatores, vel in Capitulo præsidentes ab administratio- ne suspenso, administrator idoneus monasterio depuretur. Illorum autem excessus, & alia, quæ visa fuerint intimanda Capitulo, præsidentes nobis denuncient per fideles nuntios & prudentes, quibus de communis contributione Abbatum, juxta cuiuslibet facultatem sufficienter ministrantur expensæ. Sequentes autem Visitatores perquirant priorum Visitatorum vestigia diligenter, & eorum negligentias, & excessus referant sequenti Ca- pitulo generali, & juxta culpam publicè debitam penam portent. Idem etiam de Abbatie- bus præsidentibus generali Capitulo præcipimus observari. Præcipimus etiam, ut in nullo monasterio ad præbendas de cetero recipiant Abbates, & monachos, & clericos (f) seculares; nec hi, qui jam recepti sunt, locum, vel vocem in capitulo, dormitorio, vel refectorio, seu clauistro sibi vindicare contendant, seu monachorum cœtibus importuni- ne se immiscere præsumant: sed beneficiis sibi concessis contenti, convertentur honestè, opportuna obsequia in monasteriis fideleriter impendentes, nihilque ultra in spiritualibus, aut temporalibus exigant in ipsis monasteriis, vel usurpent. Si qui vero talium à Visitato- ribus inventi fuerint criminosi, per Diœcesanum in non exemptis, & per Visitatores, vel præsidentes in generali Capitulo in exemptis monasteriis beneficiis priventur eisdem. Hæc autem omnia in monasteriis, quæ non habent Abbates proprios, sed Piores, nec non in monasteriis monialium quoad articulos Abbatissis, & monialibus congruentes, præcipimus observari.

N O T A.

(a) *Lombardie.*] Ita etiam legitur in quinta compilatione, sub hoc tit. cap. 4 Lombardia duplex est, una Cis flumen Padum, alia trans Pa- dum, quæ hodie proprie Lombardia vocatur à Longobardis, qui ibi sceptrum tenuerunt, ut notavit Cironius ad hunc textum.

(b) *Tarvisina.*] Tarvisum Italæ urbs nobilis, & perantiqua est, de qua nonnulla adduxi in cap. 7. de confit.

(c) *Montisbelli.*] Monasterium hoc Ordinis D. Benedicti est incelebri Castro Marchiæ Tarvisi- nae, ut refert Cironius hic.

(d) *Concilii.*] Relati in superiori textu.

(e) *Per Abbatem loci.*] Quando enim contra regulam peccatur, correccio præcipue debet fieri per Abbatem, etiam visitante i Episcopo, cap. 9. cap. reprobabilis 26. de appell. in aliis vero eccl. rebus correccio spectabat ad Episcopum ante exemptionem monachorum, cap. monasteria 16. q. 2. docent Germonius lib. 3. de sacr. immunit. cap. 2. n. 70. Brito de locato, 2. p. cap. 1. num. 17. & supra notavi in cap. final. de regul. De hac correctione Episcopis competente plura adduxi in cap. grave, cap. licet, de offic. Ordin.

(f) *Clericos seculares.*] Juxta adducta in cap. cum Magistrum, de elect.